

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Non habentì hominem ad piscinam occurrit. 31

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Audiens autem Iesus, miratus est.
Romanus enim erat
Patrum sententia.*

*Sanatus servus, &
Dominus imbutus
luce caelesti, mox et-
iam fuisse narratur
Episcopus.*

*De servis enim suis
ipse Christus mirè
solicitus.
Hinc enim cepit He-
braeos suos quodam-
modo fastidire, &
Ethnicis fidere liben-
tius dona sua.*

Vel pondere demissione arietat,
Stuper Christus amorum suorum peritiam
In Milite nondum suo;
Amare Romam in cive incipit,
Et quod tales in ea nascerentur,
Æternam Regno suo destinat sedem,
Salutem quam rogabatur dat servo,
Et quam non rogabatur dat Domino,
Affinem Charitati suæ curam
Sine laude non præterit,
Exprobat Popularibus.
In majori evidentia minorem fidem;
Constare volens hominibus
Nullius illum magnificare genus.
Qui præ Nobiliori indole suum quoque
Contemneret.

ELOGIUM XXXI.
NON HABENTI HOMINEM AD
PISCINAM OCCURRIT.

Qui transigitur inter miseros dies
Ille Christo est dies Festus,
Sabbatum ejus nunquam ex sui,
Semper ex alieni laboris desitione definias.
Pecuariæ Piscinæ sub porticu,
Ab infelicibus Academicis
Philosophiam doloris exquirens
Pacatissima vultus serenitate
Desiderium minuit expetitæ procellæ.

Miseratus in ægritudinibus corporum,
Infortunium multiplex animorum,
In uno Nosocomio mundum universum inspiciens
Adhuc languores solertiæ Magistros non abolet.
Qui non amat causas morborum,
Morborum non semper odit effectus
Gaudet inde excitari hominem, unde torquetur,
Et quod est vinculum membrum,
Fieri membrum libertatem.

*Erat dies festus Iu-
daorum, & ascendit
Hierosolymam, est
autem Hierosoly-
mis, &c.*

*Ex D. Hieron. in
comment. idem Pro-
batia, quod Pecua-
ria, ita dicta, quod
in ea pecora lava-
rentur.*

*Angelus descendebat
in piscinam, & mo-
vebatur aqua.*

*In his jacebat multi-
tudo magna lan-
guentium, cæcorum,
claudorum, &c.*

*Causa morborum, ut
plurimum peccata,
effectus vero, respi-
scenisa.*

Ne contemnantur remedia, si redundant,
Salutaris naufragii opportunitatem habentibus,
De suo Panario pharmaca non ministrat.
Supervacaneam nulli unquam operam collocans,

Ibi duntaxat suam relinquit,
Ubi aliam non invenit,

Quæ pro derelicto habentur,
Peculiariter diligit, quia solus.

Non habuisse hominem,
Necessitas Deo est ac currendi.

Annosa sane calamitas
Medico minore non eguit.

Abit & ipsa in consuetudinem patientia,
Imo vero etiam in naturam,

Malis suis qui diu convixerit,

Ea si minus amari incipit, cessat odisse,
Quare non sine causa,

Trigesimum octavum annum decumbens,
Jam non an possit convalescere quaeritur,

Sed rogatur an velit.

Vecordiae suae conscius,

Tacitus tolerat interrogationis hujus injuriam,

Videre & ipse incipit luce auctus

Quod mala homini eveniant, vitium esse Naturæ,

Quod vero non abeant, voluntatis.

Qui det beneficia nunquam deest;

Deest ergo solum qui exigit,

Liberalitas exempta legibus parsimoniae,

Sollicitat ipsa per se supplices suos.

Effusura se etiam in non rogantes,

Nisi reputaret injuriam quidquid confertur invito.

Expnimitur vox desiderii, & eam illico sequitur

Vox salutis,

Valer, ac prope volat, quid voluit,

Et qui se ne quidem ferre potuerat, fert grabatum.

Exoneratus morbo, oneratur beneficio.

Secum jubetur assumere utriusque memoriam,

Indignante Judæo,

Cui operarius salutis, non item iniquitatis

Violator Sabbati est.

Alios enim, qui habebant hominem, praterit Christus.

Erat autem ibi quidam 78. an nos habens in infirmitate sua.

Hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam.

Ut enim beate Philo. Neesse est ibi adesse divinum, ubi humanum cessat auxilium.

Hoc enim ex Seneca, habet assidua infelicitas boni, quod quos saepe vexat, novissime indurat.

Hunc cum vidisset jacentem, dicit ei, vis servus fieri?

Videbatur enim ea interrogatione argui sui ipsius inimicus, ac stolidus.

Omnis enim qui petit, accipit, & qui quaerit, invenit.

Excitat enim, ut petamus. Usque modo non petiistis quidquam, &c.

Responsonem ejus illico excepit illa vox Christi. Surge, tolle grabatum tuum, & ambula.

Dicebant ergo Judæi, Sabbatum est, & non licet tibi tollere, &c.

Habe-

*Si enim asinus inci-
disset in foveam lice-
bat illud attollere.*

Habe tibi fetias tuas, perfida natio,
Quæ severiores sint hominibus, quam Afellis,
Deo, & sapientibus, qua die non licet benefacere
Nec licet vivere.

ELOGIUM XXXII.
HÆMORRHOISSAM A FLUXU
SANGUINIS CURAT.

Matth. 9. Marc. 5. Luca 8.

Chrysolog. serm. 55.

*Mulier qua fuerat
multa perpeffa, &
erogaverat omnia
sua, nec profecerat
quidquam, sed dete-
rior habebat.
Pecunia secundus
hominis sanguis.
Desperaverat enim
remedium.*

*Etenim notat Hie-
ron. in hunc locum
per legem, ut im-
munda excludeba-
tur ab urbibus, & à
templo.*

*Idem Chrysolog.
serm. 36.*

*Ibat enim tunc
Christus ad excitan-
dam Archisynagogi
filiam.*

*Turba enim compri-
mebant illum.*

Chrysol. serm. 34.

*Venit in turba retro,
& tetigit vestimen-
tum ejus, &c.*

Chrysol. serm. 33.

Desperatis in rebus fit Magistra necessitas;
Dat sæpe salutare consilium vis doloris;
Multis Medicinam non invenisse
Remedium fuit.
Immunda morbi sui sordibus fœmina,
Annum jam duodecimum fatigans Hippocratem,
Secundo crumenas exhausta sanguine,
Venas primo,
Pro Medicina mortem expectat.
Artis non adjuta præfidiis,
Naturæ viribus destituta,
Inde Rea, unde misera,
Turpi luit exilio fortunæ suæ crimen;
Infelix, seu quod se ipsam non potest deserere,
Seu quod non sufficit tolerare.
Fit illi salutis occasio viator Deus,
Quem adire prohibebatur in templo.
Inventum in itinere pia fraude circumvenit.
Habet calamitatis suæ prima solatia
Tantæ lenitatis aspectum.
Credidit passurum se tangi, qui se pateretur & opprimi.
Verecundi tamen conscia ulceris
Nolens doloris remedium, cum pudoris injuria,
Studet facere occultum de publico,
De turba secretum.
Retro se sistens,
Ac si non habuisset etiam retro oculos Deus,
Emens supplicis reverentia beneficium,
Cum medicinam poscere non auderet,
Admota simbriis manu furata est sanitatem.

Nulli